

3. scéna

Přichází princezna a hledá vstup do jeskyně. Pomáhá si dalekohledem. Obrátí pozornost k prostoru nad diváky, nachází.

P: Á, tady to je, temná jeskyně. Buď zdráva, lita sani, jsem princezna a přicházím tě požádat o radu. *Nedostatek odezvy ji znervózňuje. Podívá se dalekohledem, nejistě* Jsi tam?

Je. Světla zrudnou, princezna sklápí dalekohled, bo to, co vidí, je dost velké i tak. S bázní couvá před Saní. Ze zákulisí přichází manifestace drakova hlasu, schovává se princezně za záda.

Saň 1: *zpoza levého¹ ramene* Tak pojď dovnitř, ať tě můžu sežrat. *Princezna před mocným hlasem saně ustrašeně couvne. Hlas ale vychází z publika! Takže princezna vlastně couvá na herce za svými zády.*

Saň 2: *rychle zpoza pravé nohy, v podstatě sedí na zemi* Poznat! Ona chtěla říct, ať tě můžu poznat.

P: *rozhodně, přejde si s tím doleva* Ne, ty pojď ven!

Saň zůstává na místě, se svou replikou se plazí zpátky za princeznou.

Saň 2: To nejde, přivykl jsem temnotě, venku bychom osleply.

Repliku první saně říká vstávaje a chystaje se princeznu sežrat!

Saň 1: Ale když vejdeš k nám, uvidíš krásné stíny. A my tě lépe –

Saň 2: *vpadne, zase z jiného směru –* poznáme, poznáme!

P: *tentokrát popochází doprava, sbírá odvahu a ratio* Jenže kvůli tomu jsem nepřišla. Já chci vědět, jak mám poznat pravého, opravdového, skutečného prince! Ale to mi asi vy neporadíte...

Saň se za ní hladově cupitá, ale náhle se zarazí, třetí hlava čuje filosofii!

Saň 3: *s překvapením a radostí v hlase* Takže ty nečekáš, že přijede sličný princ na statečném koni, aby za tebe nasadil krk a bojoval s námi?

Saň se přibližuje o kousek s každou replikou. Už ale ne hladově, nýbrž radostně.

P: Ne, ani náhodou!

Saň 3: A přišla jsi proto, že si chceš popovídat?

P: Jo.

¹ Jakože, princeznina pravého, ale chápete. Pohled diváka a takové ty věci.

Saň 3: O opravdovém princí?

P: Ano.

Saň 3: O skutečných jsoucnech?

P: *překvapeně, nejistě* Totiž...

Saň už je skoro u princezny. Udělá rychlý pohyb, jako by po ní chtěla chňapnout, ale místo toho se vyplácne vedle princezny zprava v podobě první hlavy.

Saň 1: *zlostně, zklamaně* No to snad ne – už je to tu zase, třetí hlavo?

Saň 3: *rychle vstane, zleva* Zdrž se úsudku, sestro první hlavo! – Filosoficky popovídat, princezno?

P: Já jen... mám se vdávat a nechci žádného ňoumu, nýbrž opravdového prince a nevím, jak ho poznat!

Saň 3: No vždyť to říkám – chceš najít skutečné jsoucno a nevíš, jak dosáhnout pravdivého a nutného vědění.

Saň 1: *se zadostiučiněním zase z jiného směru, třeba hlavou dolů princezně mezi nohama. Jen se míhne, pak se vrací zase hned zpět do polohy hlavy 3* Já to říkala!

P: *souhlasně* To jsem netušila, že filosofie je tak užitečná pro každodenní, všední, obyčejný život...

Saň 3: Si piš! Holky, hostina se odkládá!

Saň 2: *znuděně se uvelebuje na zemi ke spánku* Tak nás potom vzbud' na svačinu!